

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Libido

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Diripiat magicis artibus vlla tuam:
 Bacchica ausu preſta tibi moracilla paratur,
 Quam quadris adiam circuli in orbe loces:
 Ore cruceſ & cauda & geminis ut complice
 alis,
 Tale amuletum carminis omnis erit.
 Dicitur hoc Veneris ſignu Pagafum laſon
 Phafiacis laſis non potuiſſe dolis.

* Amuletum Veneris.

Emblema. LXXV. I. I.

Inguina dente ſero ſuſſoſſum Cypris Adonin
 Lactuca ſolis condidit exanimem.

Hinc genitali aruo tantum lactuca reſſit,
 Quantum eruca ſalax ſix ſtimulare poteſt.

Vide, Intemperantia, Scorratio.

Libri.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Liber, proprie corticis eſt generis tenuis, quod in phyllitis plu-
 res diuidi poteſt: cuiusmodi erant quæ papyris in Ægypto de-
 traherentur, chartæque vſum præbebant. Libri, cortices: quod
 in corticibus veteres ſtylo literas formarent. Heb. *Pes ſalab*, & nu-
 mero plur. *Pes ſu* Libi de corticatione, *Genef. 30. 36*, à verbo *Pes ſel*,
 decorticauit, detrahit cortices in virgis. Hinc *ſidus* nudo, *ſidus*
 nudus, tenuis. Folia librorum & manuſcriptorum & typis edito-
 rum ſunt admodum tenuia & leuia. *ſidus*, leuiter, *ſidus* denu-
 datio. Quoniam vero libri hoc eſt & nuiore arborum cortices,
 chartarum olim vſum præbebant, codices ex iſtis corticibus com-
 pacti libri *ſidus*, *ſepharim*, & liber *ſidus* num. ſing. dicti ſunt. *Se-
 pher* autem deriuatur à verbo, *Saphar*, numerant ordine, recen-
 ſunt per circulum, narrant aliquid ordine, & deductis rationibus
 diſpoſuit. Hinc in omnib. ſere linguis *ſidus*. i. litera, numerus:
Gill. ſſre vel *chſſre*, & *deſchſſre*. i. literas confuſe diſpoſitas, rati-
 ones obſcuras euoluere & diſponere. *Sepher*, liber, ex literis ordine
 colloctis conficitur. *Sepheroth*, numeri, ex quibus arcane com-
 ponuntur apud Magnates epistolæ. Vide *1. Reg. 2. 8. & 2. Reg. 5. 5. &
 1. ſalm. 21. 15.*

Libri liberis chariores ſunt parentibus quanto mentis filii ſunt
 præſtantiores, quam cor poris. *Plato epiſt. lib. 8.*

Libri etiam boni ſecleſtorum hominum, vt memoria eorum au-
 feratur, ſunt tollendi, *Græcorum lege. Idem Plat. in Creat.*

Libri de Republica magis Pythagorici & Socratici ſunt, de legi-
 bus Platonicæ. *Idem in Plat. de legibus dial. 1.*

De librorum copia. Dial. XLIII.
 Franciſci Petrarcho.

GAV.

Librorum copia magna eſt. R. Opportune admodum de his ſer-
 mo oritur. Nam vt quidam diſcipline ſic & alii voluptati, & ia-
 ctantia libros querunt. Sunt qui hac parte ſuppellectilis exornent
 thalamos, quæ animis exornandis tabulis pictis, ac ſtatuis, ceteriſque
 de quibus proxime diſputatum eſt. Sunt qui obtentu librorum
 quantitate inferant, peſſimi omnium, non librorum vera pretia,
 ſed quaſi mercium æſtimant. Peſſima mala ſed recens, & quæ nuper
 dictum ſtudiis obrepiſſe videatur, qua vnum concupiſcentiæ in-
 ſumentum, atque vna pars acceſſent. G. Librorum larga copia eſt.
 R. Operoſa, ſed delectabilis ſarcina, & animi inuunda diſtractio. G.
 Ingens eſt copia librorum. R. Ingens ſimul laboris copia, & que-
 tiſtis inopia, huc illic circumagendum ingenium hiſ atque illis præ-
 grauaſia memoria, quid vis dicam, libri quodam ad ſcientiam,
 quodſiam ad iuſtiam deduxere, dum plus hauriunt quam dige-
 runt, vt ſtomachis ſic ingeniis nauſia ſæpius nocuit quam famas,
 atque vt ciborum, ſic librorum vſus pro videntis qualitate limita-
 dus eſt. In rebus omnibus quod huic parum, illi eſt nimium. Itaque
 ſapiens non copiam, ſed ſufficientiam rerum vult, illa enim ſæpe
 peſtilens, hæc ſemper eſt vtilis. G. Immenſa copia librorum eſt. R.
 Immenſum dicimus, quod menſura caret, ſine qua humanis quid
 in rebus rectum, ſibi que conueniens, tu merite: Eſt in his etiam
 qua optima iudicantur immenſitas atque immoderatio fugienda,
 ſemperque præ oculis habendum illud comicum. *Ne quid nimis.* G.
 Librorum inæſtimabilis multitudo eſt. R. Maior ne tibi quam
 Ptolemæo Philadelpho regi Ægypti, quem Alexandrinæ Biblio-
 thecæ quadraginta librorum nulla coæcualle compertum eſt,
 qui tamen diuerſis ex locis diu magno ſtudio quaſi ſimul omnes
 arſerunt. Quod elegantia regum, curæque opus egregium fuiſſe
 ait Lilius quem Seneca reprehendit, non id elegantia curæque re-
 giæ opus dicens ſed ſtudioſe luxurie: imo ne id quidem, ſed ſeip-
 ſam conquiſitis ſpectaculis inaniter oſtentantis. Et Lilius tamen di-
 ctum, & Ptolemæi factum vicinque forſitan regiæ opes excuſat.

Et in longum publicis vſibus proſpicieſ regia intentio, inſolentem
 te laudabilis, quod ſacras literas mundo non vtilis motus, ſed
 ſacras ſumma diligentia atque impenſa per electos ad præſentem
 viros in Græcæ linguam, ex Hebraico fonte tranſiſſe, ad præſentem
 facias priuatis non æquanimibus ſed ſuperantibus apparatus, ſeruo
 Sereno equidem Sammonico doctrine viro ingenio, ſed magno
 curæ, plurimarum literarum ſed plurimum voluminum, ad præſentem
 ginta millia librorum fuiſſe legitimus quos omnes Gordianus
 oricinus patri fuiſſet amicum ille moriens reliquit, præſentem
 proſus hæreditas, & multis ſuffectura ingenis, num. vni
 dubitet) oppreſſura? Quid hæc autem quaſo, ſi nil aliud egreſſus
 vita, nullum illi vel ſcribendum ſtadium fuiſſet, vel quæſtione
 bor, nil omnium tot voluminibus comprehendendum. Legere
 intelligere laboraſſet? At non fatis habuit negotiæ librorum
 ac librorum titulos, & authorum nomina, & librorum
 numerumque cognoscere? Pulchra veritas que de philoſopho
 librarium facit. Crede mihi non eſt hoc nutrire corpus præſentem
 ſed necare mole rerum atque obruere, vel forſalle mecum præſentem
 more Tantaloe ſiti animam torquere, rebus arctiorum, deſer-
 tem nihil, atque omnibus inhiantem. G. Libri immenſi
 tunc mihi. R. Et errores innumeri, quidam ad impem
 indoctis editi, illi quidem religioni ac pietati, & diuinitatis
 nature ac iuſtitie moribusque & liberalibus diſciplinis
 ria, rerumque guſtatum fidei, omnes autem vero adæquæ
 omnibus, & præſentem primis vbi maioribus agit de rebus
 ra falſis immixta ſunt, per diſſicilis ac periculosa diſcretio
 ad plenum auctorum conficit inter gritas, quæ ſcriptorum
 inertiæ que medebitur corruptipenti omnia miſcenturque
 metu multa iam (vt auguro) à magnis operibus clauſa
 reflexerunt, meritoque id patitur ignauiffima ætas hæc
 ſollicita, literarum uegligens, & cocos examinan. non ſcrip-
 Quisquis itaque pingere aliquid in membranis, manupreſ-
 mum verſare didicerit, ſcripſit habeatur, doctrine omnino
 rus, experts ingenii, atque egens. Non quæſo iam nec quæſo
 Orthographiam, qua pridem interit, quaſi necunquam vniuerſi
 beretur quod iudicetur. appare ſcriptorum infantia, rerum labi-
 tia non lateret. Nun confuſis exemplaribus, & exemplaribus
 ſcribere polliciti, ſicaliud ſcribunt, vt quod ipſe dicuntur
 agnoſcas, an ſi redeat Cicero aut Lilius, multique ſi viderent
 illuſtrum, ante omnes Plinius ſecundus ſua ſcripta reſcribere
 intelligunt? & non paſſim hæſitantes ſine aliena credulitate
 nunc barbara? Inter humanarum inuentionum tot inuentiones
 ſacrae ſtanti, cum maiore hominum ſtudio, tum vel maxime
 regente ſua ſancta poemata, ſuas ſanctas hiſtorias, diuinitatis
 leges auctore illarum Deo, iuamque perennitatem ſuas in
 nibus largiente. Reliquarum nobiliſſimæ perent, & ſam
 ex parte perire, ſic ingentis nam nullum eſt remedium
 nullus eſt ſenſus, neque in nouum hæc in re, & virtutum & m-
 rum, damna ingentia negliguntur, cum tanto ſtudio mirum
 occurrat, literarum iacturam inter minimas numeratæ. Ne
 qui numerent inter ſueta. Fuit nuper non in agris, aut in
 ſed in maxima florentiſſimaque, & (quod ſupera) viba
 neque in paſtor aratoris, ſed vir nobilis, magnique apud
 loci, qui in areæ magno pretio emptum, nequus inquam
 ampatriam literas incoleat aut intraret. O vox læta, peſſima
 Fertur tale aliquid ſenſu Licinius inſeſſis literis (vt ſcripſit
 quas virtus, ac peſtem publicam nominabat. Sed etiam
 ſtica forſen excuſet. Eſt enim viſque ad Cæſarem nomen
 diſſet, naturam tamen non exuerat. Verum eſt enim illud
 Fortuna non mutat genus. Sed quid de nobilibus vobis
 qui non modo perire literas patiuntur, ſed exoptant. Vos
 dem hic rei, pulcherrime contemptus atque odium breui
 profundum ignorantia demerſerit. Accedent (ne à propoſito
 eremus) & ſcripſores nulla ſcientia lege, nullo probati
 nullo iudicio electi, non fabris, non agricolis, non extorſoribus
 vlli ſere artium tanta licentia eſt, cum ſit in aliis ſere periculo-
 in hac graue, ſine delectu tamen ad ſcribendum inueniuntur.
 cuncta vaſtantibus certa ſunt pretia. Nec vero hæc ſcripſores
 magis humano more lucra captantium, quam ſtudioſorum
 ciſque rebus præſidentium culpa eſt, quibus nulla inquam
 ſus cura ſuit, obliſtis quod Eufebio Paleſtina Conſtantinus ſcripſit
 rit, vt libri ſcilicet non niſi ab artiſtibus iſtisque antiquariis po-
 ſeſſe arte ſcientibus ſcriberentur. G. Librorum bona copia
 R. Qui ſi capax animus non eſt? Meminiſti Sabinum illum
 Senecam, ſeruatorum ſuorum ſcientia gloriantem? Quid mirum
 atque illum intereſt, niſi quod aliquanto tu ſtilitor. viderent
 quidem alieno, verum illi ſeruatorum & certe ſuorum, at tu
 rum niſi ad te pertinentium ingenio gloriaris. Sunt qui quæſ-
 in libris ſcriptum ſoni habent, noſſe ſibi videantur. Cumpreſ-
 de re mentio incidit, hic liber, inquit, in armario meo eſt, hæc
 tantum, idque ſufficere opinantes quaſi ſimul in peſtore ſit
 ſupercilio conticeſcunt, ridiculum genus. G. Libri æſtimate.
 Quam mallem ingenio, & eloquentia & doctrina, multo
 maxime innocentiæ & virtute. Sed hæc venia non habentur
 libri, & ſi haberentur, necio an emptores totidem repererent
 quot libri. Illi enim muos veſtiunt, hæc animos, qui quæſ-